

Kunsthall Aarhus

Sondra Perry *A Terrible Thing*, 2019

To-kanals HD-video i farve med lyd

10:03 min

Courtesy kunstneren og Bridget Donahue, New York
Oversættelse af lydsporet

Her, under dine fødder, og under betonen og sedimentet og det fine sand. Vi er forankret til dette sted via geotermiske brønde, der rækker 180 meter ned i Chagrin Shale, en skiferformation, der er 365 millioner år gammel. Vores nye navn er moCa. Vi er en bygning. Vi eksisterer takket være 14,8 millioner dollars i såkaldte New Markets Tax Credits – en skattefradragsordning, der bruges til at anspore private investeringer i lavindkomstområder rundt omkring i USA – og takket være samarbejde og solidaritetsfølelser, der ligger hinsides vores forståelse. Vi er et gode for kvarteret. Vi pumper energi fra jorden ind i os selv og skaber dermed varme. Vi pumper øget omsætning ind i den lokale økonomi, da vores besøgende hyppigt også besøger de lokale butikker og spisesteder og barer og natklubber. Vi er et meget synligt tegn på Clevelands byudvikling. Vi er meget synlige, og vi kan se. Vi er levende. Når man er forankret, forankret, forankret, forankret, forankret, forankret, forankret, forankret, forankret, forankret, forankret, forankret, forankret, forankret, forankret, bliver det at foretage en nedstigning blot til et spørgsmål om tid. En nedstigning til det forfærdelige. Den forfærdelige rædsel. De forfærdelige ting. De forfærdelige ting, der skete. De forfærdelige ting, der sker. De forfærdelige ting, der skete her.

Sondra Perry *A Terrible Thing*, 2019

Two-channel HD colour video with sound

10:03 min

Courtesy the Artist and Bridget Donahue, New York
Audio Transcript

Here, under feet, and the concrete, and the silt, and fine sand. We are anchored to this place, via geothermal wells six hundred feet into the Chagrin Shale, a geologic formation 365 million years old. Our new name is moCa. We are a construction. With the assistance of \$14.8 million in New Markets Tax Credits—federal income tax credits used to encourage private investment in low-income communities around the United States—we exist through cooperation and solidarities beyond our understanding. We are a neighbourhood resource. We pump energy from the earth into ourselves and make heat. We pump vital revenue into the local economy as visitors frequent local shopping and dining and nightlife establishments. We are a highly visible commitment to Cleveland's urban redevelopment. We are highly visible, and we have sight. We are alive. When you are anchored, anchored, anchored, anchored, anchored, anchored, anchored, anchored, anchored, anchored, anchored, anchored, anchored, anchored, anchored, anchored, a descent is a matter of time. A descent into the terrible. The terrible terror. The terrible things. The terrible things that happened. The terrible things happening. The terrible things that happened, here.

Here, between the soles of your feet and iron ore and remains of the Cayuga and Six Nations of the Iroquois.

Her, lige mellem dine fødder og jernmalmen og resterne af irokeserforbundets seks nationer. Og panelerne lavet af ColourTex Black Mirror og højovnene og jazzklubben på Mayfield Triangle. Kirwan-instituttet for race- og etnicitetsstudier har forsket i Home Owners' Loan Corporation [HOLC], et regeringsstøttet selskab, der blev oprettet i 1933 for at hjælpe med til at ombelåne boliger, der var i fare for at komme på tvangsauktion i kølvandet på Den Store Depression i 30'erne. Selskabet oprettede i den forbindelse en række kort over de forskellige boligområder, der efterfølgende blev afgørende for de videre investeringer i byer over hele landet. De forskellige kvarterer blev inddelt i kategorier fra A til D, hvor A var de områder, der var mest interessante som investeringsmuligheder. Kvarterer med mange indvandrere eller sorte beboere blev ofte indplaceret i kategori C eller D, hvilket betød, at man i disse områder kun havde ringe realkreditlånemuligheder – eller slet ingen. moCa, os, vi bor i Mayfield Triangle – et kvarter, der i sin tid blev indplaceret i kategori D. "What a difference a day makes" – dén sang blev gjort kendt af Dinah Washington, en sanger og pianist, der engang optrådte på Jazz Temple, en jazzklub, der ligger, lå her, hvor vi, moCa, nu er. Vi overlevede adskillige bombeangreb, men faldt til sidst efter en eksplosion i 1963, der ødelagde bygningen.

De behandler os som børn. De tror, at vi ikke vil være i stand til at bære byrden, bevidstheden, traumet. Men vi ser alt. Vi hører også alt! Vi er rodfæstet 180 meter ned i jorden! En bygning, der er et anker, anker, anker, anker, anker, anker, anker kan ikke undgå at dykke ned i rædslerne. Det forfærdelige. Rædslen. Den forfærdelige rædsel. De forfærdelige ting. De forfærdelige ting, der skete. De forfærdelige ting, der sker. De forfærdelige ting, der skete her. Her mellem dine fodsåler og svingdøren og glasset, alt glasset, og den summende forsamling af kroppe og hjerteslag og lysstrålerne, der forstyrrer betonen på solrige dage.

And panels of ColourTex Black Mirror and the blast furnaces and the Jazz Temple on the Mayfield Triangle. The Kirwan Institute for the Study of Race and Ethnicity engaged in research on the Home Owners' Loan Corporation [HOLC]—created in 1933 as a government-sponsored corporation to help refinance homes at risk of foreclosure in the wake of the Great Depression. The HOLC created residential security maps or redlining maps to lead investment in cities across the country. Grades A through D were assigned to neighbourhoods to indicate their investment desirability. Black and immigrant neighbourhoods were often given grades of C or D, resulting in little or no access to mortgage insurance or credit for decades. moCa, us, we live on Mayfield Triangle—a neighbourhood that was assigned a D rating. What a difference a day makes, a song popularised by Dinah Washington, a singer and pianist who once performed at the Jazz Temple, a coffee house jazz club that lives, lived here, where we, moCa, exist. We survived several attempted bombings but fell in 1963 after an explosion that demolished the building.

They treat us like children. They think we won't be able to carry the weight, the knowing, the trauma. But we see everything. We hear it all, too! We are rooted six hundred feet into the ground! A building that is an anchor, anchor, anchor, anchor, anchor, anchor, anchor, anchor is bound to descend into terror. The terrible. The terror. The terrible terror. The terrible things. The terrible things that happened. The terrible things happening. The terrible things that happened here. Here, between the soles of your feet and the revolving door and the glass, all the glass, and the humming of bodies and heartbeats, and the shafts of light that disrupt the concrete on sun-filled days.

